

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Poznań 14.07.2022 roku

RECENZJA

sporządzona w związku z przewodem doktorskim
w dziedzinie: sztuki plastyczne, w dyscyplinie artystycznej: sztuki projektowe
dla Pani mgr **Michaliny Szurgot**,
wszczętym przez Radę Wydziału Tkaniny i Ubioru
Akademii Sztuk Pięknych in. Wł. Strzemińskiego w Łodzi

Podstawowe dane o kandydatce:

Pani mgr Michalina Szurgot urodziła się w Zduńskiej Woli. W latach 2009 – 2015 studiowała w Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi na Wydziale Tkaniny i Ubioru. W 2013 roku obroniła dyplom licencjacki z wyróżnieniem w Pracowni Druk na Tkaninie II prowadzonej przez prof. Krystynę Czajkowską, Pracowni Projektowania Ubioru III – dr hab. Sylwii Romeckiej-Dymek oraz aneks w Pracowni Grafiki Warsztatowej u dr hab. Piotra Ciesielskiego. Od 2013 roku kontynuowała naukę na studiach magisterskich na Wydziale Tkaniny i Ubioru łódzkiej ASP. W 2015 roku uzyskała dyplom z wyróżnieniem w ww pracowniach. Od ukończenia studiów do dnia dzisiejszego współpracuje z firmami jako niezależny projektant działający w obszarze grafiki komputerowej, tworzy m. in. wzory druków, identyfikacje wizualne, ilustracje, plakaty, linie kreatywne i materiały promocyjne dla marek m. in. Komfort, Bee Fee Limited, TATUUM, Revers, Si Mi, Ptak, EveSelection of Finest Textiles, Billy's, Made in Napoli by Siervo.

W 2015 roku rozpoczęła edukację na Doktoranckich Studiach Środowiskowych w macierzystej uczelni. W 2018 roku w związku z zatrudnieniem w Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi zrezygnowała z DSS by kontynuować doktorat w trybie eksternistycznym.

Ocena pracy doktorskiej

Temat pracy doktorskiej „*Print Prospect* tekstylne pomoce edukacyjne dla dzieci w wieku przedszkolnym” bardzo dobrze łączy całe dotychczasowe doświadczenie

artystyczno-projektowe doktorantki. Badania prowadzone przez nią pozwoliły na – właściwe zaprojektowanie poszczególnych elementów kolekcji w zależności od wieku dziecka. Ujawniły jego potrzeby i pozwoliły rozwijać w nim pożądane mechanizmy – stosownie do wieku. Jej autorsko-projektowe rozwiązania pomocy edukacyjnych są zróżnicowane oczywiście także pod kątem estetycznym oraz funkcjonalnym - w zależności od tych wszystkich powyższych uwarunkowań – potrzeb dziecka. Rozwijana liniowo w relacji wiek malca – do już większego dziecka – komplikacja programowa - czy nasycenie form z właściwym zastosowaniem plamy barwnej, faktury i kreski powstałych pomocy – obiektów dydaktycznych, stanowi o aspekcie badawczym – siły potencjału doktorskiego. Użycie wielu technik, metod znanych ale i także – eksperymentalnych czy wręcz – nowatorskich w rozwiązaniach technologicznych i wieloetapowych skutkują dziś oryginalnym doktoratem. Doktoratem łączącym się z bohaterami bajki „Trójki Kot i Pan Strach” na polu emocji terapeutyczno-edukacyjnych dyskusji. W interakcji z możliwą czy wręcz oczekiwaną i niezbędną obecnością dorosłych a więc z następstwem - pogłębiania wzajemnych kontaktów, zacieśnienia wzajemnych więzi. Tego całego splotu oczekiwanych społecznych interakcji z rodzicem, dziadkiem czy pedagogiem. Bliższych czy dalszych relacji, które powstają w ramach tego potencjału edukacyjnego – wpisującego się w społeczne zaangażowanie rozwijania kultury plastycznej. Ta różnorodność dobranych do projektu – właśnie różnych technik druku, zastosowanie foto termochromowych, skonsultowanie także tego zakresu ze specjalistami z obszaru psychologii i pedagogiki oraz w oparciu o wiedzę doktorantki

płynącą z analizy literatury specjalistycznej, czynią ten doktorski temat tak atrakcyjny. W części teoretycznej równie atrakcyjnie podanej autorka wyjaśnia genezę swoich poszukiwań, zainteresowań i wpływu różnych doświadczeń z dotychczasowej drogi twórczej. Czuje się w Jej działaniach dużą kulturę plastyczną i wysoki poziom kompetencji w szeroko pojmowanej w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Cenię w Jej doktorskiej kolekcji spójną stylistykę i kolorystykę. Proponowane gry i zabawki edukacyjne bardzo dobrze służą dzieciom do nabywania cech pod kątem nauki słuchania, wypowiedzania się i tworzenia z innymi ważnych w grupie wzajemnych interakcji. Tego całego zbioru zachowań dziecka kształtującego – przyszłego świadomego i twórczego, zaangażowanego w najlepszym tego słowa znaczeniu obywatela – demokraty – członka społeczności integrującego międzypokoleniowy rozwój. Może i artysty a jeśli nie – to czującego kulturę i promującego jej wartości – będącego czujnym na wydarzenia tego pędzącego wokół nas świata. Człowieka samodzielnego i zdolnego do podejmowania właściwych wyborów – czyniącego w zbiorze z innymi – tak równie twórczo rozwiniętymi w dzieciństwie – lepszy świat. Dorosłego człowieka skłonnego do rozwiązywania skutecznie zagadnień – problemów społecznych – wszystkim nam znanych i niezwykle istotnych. Tak więc potencjał zaprojektowanych przez doktorantkę narzędzi dydaktycznych jest tak szeroki, że pozwala na stymulację w relacji wszechstronnego – liniowego wręcz- rozwoju psycho-ruchowego dziecka do aktywnego społecznie obywatela, świadomego swojej roli w ewolucji – myśli demokratycznej. I tutaj przypomina mi się przypowieść – pt. „Wskazanie” z książki

Anthony de Mello pt. „Minuta mądrości”
„Chociaż Mistrz podejrzliwie odnosił się
do wiedzy i nauczania o sprawach boskich,
jednak nigdy nie zmarnował okazji,
by poprzeć rozwój nauki i sztuki
oraz różnych form nauczania.

Nic więc dziwnego, że chętnie zgodził się
na wystąpienie wobec całego uniwersytetu.

Przybył godzinę wcześniej,
by przejść się po terenie.

Podziwiał rozmaite urządzenia ułatwiające naukę,
o jakich nawet nie myślano w jego czasach.

Jak zwykle jego wystąpienie trwało mniej niż minutę.

Powiedział:

- Laboratoria i biblioteki

sale, arkady i portyki

oraz uczone wykłady...

wszystko to na nic się przyda

jeśli zabraknie mądrości serca

i oka, które umie patrzeć.

Konkluzja

Pani mgr Michalina Szurgot jest artystką bez wątpienia wyjątkowo uzdolnioną, pracowitą i wrażliwą, której nie brakuje mądrości serca i oka, które umie patrzeć. Odwaga i dociekliwość badawcza pozwala Jej w określeniu własnej, nowatorskiej wypowiedzi. Jej praca doktorska przenika porządek świata – od małego dziecka przedszkolaka do człowieka o gotowości do publicznego działania. Sensownego działania – tak potrzebnego w rozwoju targanego obecnie sprzecznościami społeczeństwa. Niezależnie jaką wyznajemy opcję wyborczą, takie wczesne cechy nabyte w tych wartościach – autorki dizajnu społecznie – zaangażowanego – wierzę, że przyczynią się do stworzenia bogatszego – lepszego świata. Dlatego stwierdzam, że osiągnięcia artystyczno–projektowe Pani mgr Michaliny Szurgot zasługują na przyznanie Jej stopnia doktora.